

Dopisi.

Iz ljutomerske okolice. Dne 7. maja je »Zveza gasilnih društev v ljutomerskem okraju« po napovedi načelnštva imela shod v Veržeju. Žal, da se je odzvalo temu pozivu prav malo društev. Nekaj jih je bilo morebiti zadržanih zbog velike vode, ali bolje rečeno, zbog slabih cest, čeravno ni bilo tako hudo; a pri mnogih jasno opazujemo ali zakrito ali očitno obstrukcijo. Čudno, da se je ta komedija priklatila že tudi v naše kraje. Dotičnike pač obžalujemo. Nemalo nas je to dirnolo, a možato smo čez to odšli k dnevnemu redu.

Veržejsko gasilno društvo je nas došlo prav prijazno in dostojno sprejelo, polnoštevilo v paradi in z domačo godbo, ki je to pot svojo nalogo rešila še dovolj povoljno. Navdušenost pa je obšla vse, ko smo pod krasno zvezno zastavo korakali k cerkvi, kjer smo se vsi udeležili pozne službe božje. Č. g. župnik Janžekovič nam je iz prijaznosti opravil pozno mašo. (Hvala mu!) V pridigi je v stvarnem govoru o sv. Florijanu nam postavil lep vzgled, kako se »zlato v ognju čisti,« kako se človek še le v neugodah in nevarnostih pokaže pravega človeka-kristjana.

Po službi božji so imeli veržejski gasilci po zahtevi zaveznih pravil javno vajo. Videlo se je, da imajo gasilci, čeprav to društvo še le malo časa obstoji, v glavnem ravnanju z gasilnim orodjem že precej spretnosti in torej želimo, da vrlo napreduje. Težav je res povsod, a ustraši se jih — ni možato. Potem so se zbral vsi gasilci v gostilni gsp. Henrika Klemenčiča, ki je tudi orodni oskrbnik gasilskega društva. Pri dobri postrežbi odprla so se vsem srca in kmalu je bilo raz vse obraze videti, kako se veselijo drug drugega videti, kako se navdušujejo v medsebojnih pogovorih. Tak prizor človeku kar srce topi; kdor i mogel neganjen ostaniti, moral bi imeti ameneno srce. Ta pa, ki se takim priložostim nalašč ogiblje, menda srca niti nima, ali je morebiti »povojen sebičnež«. Kdor ne pema zahtev in dolžnosti, kakoršne stavlja društveno življenje posameznikom, naj se reje uštev ogiblje, ker tak društvu nič ne koristi a mnogo škoduje. Vrhu tega pa še kvarsvoje zdravje, ko v svojem gnjevu tiči v katem zakotju, jezo grize in črne nakandlepa. Veržejsko društvo je dosihmal ved rado nastopilo, kjerkoli so druga druva kaj počenjala, toda ne z posameznimastopniki, ampak kolikor mogoče polnoštevno. A sedaj mnoga društva niti enega zasauka niso poslala, čeravno je shod napovla zveza, torej bi to po pravih storiti md. To dolžnost so razumevala le nekateruštva. (Cven, Krapje, Mota in Ključaj.) Čast njim!

lišali smo pa celo, da nekateri načelnštva napovedi zveze društvom niti prijavili nio je naravnoč največa nemarnost. Nekudje bi se vsaj civilno udeležili, ako ji molčanje poveljnika javen nastop onenilo. Nekateri gasilni dostojanstveniki pislijo, da so društva samo za njih časnost, da so jim oni solnce, brez kateruštva ne morejo živeti. Ta grozna zasnost! Čudimo se! Nekateri so se celo jenim čutili, ker jih zveza baje ni povabila. Kaj pa še? Kot udje zveze i dolžni pokornost, ona nas torej nima ni rokavicami vabiti, ampak zapovedati.

božji, poglejte pravila in mislite na linacijo in razmere se bodo zboljšale!

Od Sv. Jurija v Slov. gor. Pri nas ino spimo. Vsi sosedi naši ustanovili najmanj že svoja bralna društva, a rski narodnjaki še ga nimajo. Čudno, vno pri nas najdalje traja narodna brezst, ko vendar imamo mnogo za dobro vnetih mož. Kaj je pač vzrok, da se udimo k narodnemu delovanju, da se družimo drugim bratom slovenskim, ki ejo svoje moči v prosveto in občni blavenskega ljudstva? Zakaj ležijo pravila

tako dolgo med akti? Zakaj se ne vname ogenj? Ali nameravamo mi sami zaostati za drugimi, ali še čakamo, da nas od drugod začnejo dregati? Sramotno bi bilo v resnici to za nas, ker kazali bi s tem, da nimamo sami toliko moči v sebi, da vstanemo, da stopimo na površje ter pokažemo, da se tudi v nas tli ogenj ljubezni do domovine, do zatiranega slovenskega naroda! Žalibog, imajo še vedno pri nas svojo veljavo besede pesnikove: »Slovenci smo potrpežljive ovce« — ne dajmo si več tega reči; tudi potrpežljivost ima svoje meje; vzmimo raz sebe breme, ktero nam nalaga neusmiljena tujčeva roka! Geslo bodi nam vedno: »Prost mora biti, prost moj rod, Na svoji zemlji svoj gospod!« A pomagaj si sam, in Bog ti pomaga, pravi pregovor; pomagajmo si tudi mi, združimo se, zaupajmo drug drugemu, razkrijmo si svoje misli, ki jih gojimo na tihem, ne bojmo se samega sebe, ampak krepko na delo; vspodbujaj nas predrznost nasprotnikova, ki poganja v srcu našega naroda ter širi svoje veje nad naše ljudstvo, da je ugrabijo in zadušijo — ne spimo več, ne držimo križem rok ob času, ko smo v nevarnosti, da nas uniči kruti sovražnik! — »Živeti vrli mož ne sme za sé«, pridruži naj se sosedu in oba tretjemu in skupno delujmo za boljšo bodočnost! Veljaki šentjurski, zediniti se, in Vašemu trudu bodo hvaležni še pozni rodovi! »Brez dela, truda, bratje, ni uspeha, torej na dan Slovan! slovenska ti mladina! Najlepše delo čaka te, na dan!«

Iz Petrovč. (Nove občinske volitev.) Gotovo je še marsikateremu cenj. bralcev »Slov. Gosp.« v spominu, kakšen volivni vihar je bil v tukajšnji občini pred tremi leti, ko so se staremu, nemškemu molohu se klanjajočemu občinskemu odboru kar nenadoma stolci v občinski posvetovalnici izpodmaknili in so se na nje posadili vrli sinovi majke Slovenije, zvesti Bogu, domovini in cesarju. — Padla je takrat močna trdnjava spodnještajarskega nemčurstva. Pristaši stare stranke so še sicer nekaj časa rohnili, zabavljali in ropotali prav po Wolfovem kopitu proti tej spremembi; stavili so vse mogoče ugovore, ker niso mogli preboleti tako hitro tega nenadnega udara. Ali tudi oni so s časoma umolknil, uvidevši, da zna novi odbor varčnejše od starega gospodariti. V izgled samo nekatero številke! Res, da je stari odbor 659 gld. 3/2 kr. zapustil denarja v občinski blagajni; a kaj pomaga denar v blagajni, če so pa zunaj mnogo večji dolgovi. Savinjska uravnava bila je od 5 let na dolgu v znesku 3161 gld. 41 kr., kraj. šolskemu svetu je za razširjanje ljudske šole bil dolg po 500 gld. Koliko je bilo pa še drugih manjših dolgov, preobširno bi bilo vsako posebej navajati. Ni se torej čuditi, da se je pri tako ogromnih dolgovih (čez 4000 gld.) mala svota ostalega denarja kmalu porabila; in ker savinjska uravnava le še ni bila izplačana, odredilo je c. k. okraj. glavarstvo v sporazumljenju z drugimi uradi, da so se občinske doklade, namenjene v pokrite občinskih upravnih stroškov, pridržavati začele in so se pridržavale celi dve leti. Županstvo bilo je torej dve leti brez občinskih doklad, brez glavnega vira občinskih dohodkov, ali vendar vsled varčnega in modrega gospodarstva ni prišlo v vsi svoji dobi nikdar v denarno zadrego; tudi ni, kar je glavno za davkoplačilce, povišalo občinskih doklad in ostalo kakor malokatera občina sedajni čas pri 20% občinskih doklad. Pri vseh teh razmerah pa so se še vendar v dobi sedajnega odbora poplačali vsi dolgovi, da se smelo reče: občina Petrovč je brez dolgov in še ima par stotakov v občinski blagajni.

Kaj ne, dragi bralci, takšen občinski odbor je na svojem mestu, tako znajo gospodariti možje veri in domovini zvesti! In takšne občinske odbore naj bi imela vsa širna Slovenija.

Zatorej mislim, da si tudi vrli petrovski občani ne bodo mnogo premisljali in bodo na dan nove volitve dne 23. maja t. l. iz-

volili zopet jednoglasno dosedajni odbor in mu s tem najočitneje izrekli svoje zaupanje in priznanje. Udeležite se torej v obilnem številu volitve in pokažite svetu, da stojite hrabro na braniku mile nam domovine kot jeden mož in da ni razpora med Vami. Bog in narod!

Iz Ljubljane. (Vseslovenski shod kršč.-soc. delavcev.) Tovariši, prijatelji krščansko-socijalne organizacije! Že lani smo hoteli pokazati na sijajen način svojo neomejeno in neomajano udanost do našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. o njegovi petdesetletnici vladarstva. Toda eden izmed privržencev tiste rdeče internacionale, zoper katero se borimo tudi mi, nam je zlobno prepečil prelepo slavnost. Toda mi ne odnehamo! Lani nismo mogli, zato hočemo pa letos pokazati dné 28. maja svojemu premilemu vladarju, varuhu delavskih stanov, svojo otroško ljubezen in vdanost.

Delavski stanovi so v naših deželah silno zaostali v napredku. Čas je, da se ganemo: pri shodu se hočemo resno pogovoriti in določiti, kako naj se vredi zanaprej skupna organizacija vseh slovenskih krščansko-socialnih delavcev v obrambo in dosego naših pravic. Binkoštni prazniki so prazniki ustanovitve sv. katoliške cerkve; nedeljo potem pa bodi praznik ustanovitve zveze vseh slovenskih krščansko-socijalnih delavcev. V javnem življenju naše države še vedno vladajo mnoga pogubna načela. Dokler ne izginejo zadnji sledovi teh načel iz javnega življenja, ubogi delavski stanovi ne bodo gledali boljših, srečnejših dni.

Na shodu dné 28. majo se bomo organizovali vsi slovenski krščansko-socijalni delavci v odločivni boj zoper vsa pogubna načela. Skupno hočemo bojevati ta boj na celi črti. Dokler ne zmagamo, tudi ne odnehamo! Ta dan se bode blagoslovila tudi naša zastava. Ta nas bo zanaprej vodila v boj za načela krščanske ljubezni in krščanske pravičnosti. S tem vas, dragi tovariši, in vse cenjene prijatelje slovenske krščansko-socijalne organizacije vabimo k shodu. Pridite! Z Bogom na delo za krščansko ljudstvo! — Pripravljavni odbor za prvi vseslovenski shod kršč.-soc. delavcev v Ljubljani.

(Od Sv. Marjete pri Pesnici) se nam piše: Tukaj smo zopet med vodo. Že četrto-krat nam je blatna voda preplavila travnike in tako popolnoma ugonobila prvo kositev. Lani nismo dobili ne trohice sena, otave prav malo, letos se zopet tako kaže. Dokler ne bo Pesnica uravnana, ni upanja, da se naše razmere kaj izboljšajo. Posestniki obupavajo in pomoči še ni kmalu pričakovati. Naši slovenski poslanci so se sicer krepko potegnili letos v deželnemu zboru za uravnavo Pesnice, toda Bog zna, če bo se kaj zgodilo, kajti nemški poslanci nimajo sreča za slovenske kmete, nimajo sočutja z njegovo nesrečo in trpljenjem, in zato bodo v odseku zopet zavlekli celo stvar. Nemci hočejo, da slovenski kmetje pridejo kmalu na boben, da potem meščani in tržani pokupijo njih posestva in domove. Že cela mariborska okolica je v rokah mestnih gospodov in vedno dalje in dalje sega njih grabežljivost. Slovenski kmetje, varujmo se Nemcev!

Gospodarske stvari.

Grozdna plesnoba.

Oidium Tuckeri. Piše A. K. oskrbnik.

Mnogotere tolezni se nahajajo pri naših rastlinah, med temi žalibog posebno pri naši ljubi vinski trti. Ako se ozremo za pol stoletja nazaj, razvidimo, da vinska trta ni imela škodljivcev in bolezn, kakor jih ima dandanes. Ne bodem našteval različnih škodljivcev in bolezn, ki napadajo vinsko trto, kajti vinogradnikom so že več ali manj znani. Namen mi je, kratko opisati bolezen pod imenom: »Grozdno plesnoba,« in konečno navesti sredstvo, kako se je je obvarovati.

Ta bolezen prikazala se je pred kacimi 40 leti v Italiji, ter se potem razširila tudi po slovenskih vinorodnih deželah. Pri nas opazilo se jo je šele v zadnjih par letih, posebno v obilni meri pa lansko leto. Ker zamore ta bolezen uničiti vso trgatve, treba je, da se vinogradniki z vso odločnostjo poprimajo sredstva, ki je proti tej bolezni najizdatnejše.

Kakor pri peronospori, tako tudi grozdno plesnobo povzročujejo neke majhne glivice, ki prezimijo na mladikah v podobi nekih marog, zimski micelj imenovano. Ko je trta v zelenem stanju, preseli se ta bolezen na pognanke, listje, in konečno na zarod ali grozd, s pomočjo trosov.

Grozd napaden od te bolezni, videti je, kakor bi bile jagode s pepelom potrošene, kar je glavni znak te bolezni. Ako še grozd povohamo, prepričamo se, da ima duh po ribah.

Ako z mikroskopom pogledamo, vidimo da je na jagodah polno nekih bilk, konide imenovane, in te imajo svoje koreninice speljane v jagode, ter srkajo iz njih sok. Ker ta gliva prepriže vse jagode in srka iz njih sok, vsled tega se jagode ne morejo debeliti, ampak postajajo vedno drobnejše, naposled popokajo in se posušijo.

Tako zamore ta bolezen uničiti tudi celo trgatve, ako je v obilni meri razširjena. Grozdna plesnoba pa ne škoduje samo grozdju, temveč tudi trtam, kajti trte napadene od te bolezni vsako leto slabeje rastejo in konečno tudi lahko poginejo.

Kot edino in najizdatnejše sredstvo proti tej bolezni je žveplanje trt z žveplom. Žveplo mora biti fino zmleto kakor prah, in je jako dobro, ako se ga pred porabo tudi preseje skozi sito. Ako je žveplo v kepah, treba ga je zdrobiti, ker drugače ovira razprševanje.

Za žveplanje rabijo se posebni, nalašč za to napravljene žveplalni mehovi, v katere se nasuje fino zmleto žveplo. Ti mehovi so vinogradnikom že več ali manj znani. Za prvo žveplanje se lahko z dobrim vspehom rabijo prav priproste priprave, žveplalne pušice ali bakle imenovane. Pušica je napravljena iz pločevine (pleha) v podobi stožca. Zgoraj ima pokrov, skozi katerega se nasuje žveplo notri, in spodaj ima dno, na katerem je napravljeno mnogo majhnih luknjic, skozi katere se iztresa žveplo. Za drugo in tretje žveplanje rabijo se vselej mehovi, pa tudi za prvo žveplanje v krajih, kjer so žveplalne pušice še nepoznate. (Dalje prih.)

Umetnost.

Razmere cerkv. petja na slov. Štajarju.

Mnogokrat se čita v »Cerkv. glasbeniku«, listu izhajajočem v Ljubljani, (katerega orglavcem in prijateljem cerkv. glasbe toplo priporočam) ta ali oni dopis, kateri kaže kakšno je petje po nekaterih župnijah na Štajarskem. Žalibog da je največkrat citati o slabih razmerah, da cerkvena glasba ne dospe do svojega cilja. Posebno se tu pa tam toži, da je premalo časa za podučevanje v petju, ker veliko orglavcev se mora pečati s kakšnim rokodelstvom, da si zraven svoje borne plače prisluži toliko, da se preživi. Veliko pa je tudi takih, kateri niso zmožni v podučevanju cecilijanskih skladb, ter skrbe samo, da svojo dolžnost opravijo, za napredek pa ne gledajo in ne skrbijo. Drugi zopet nimajo pripravljanih skladb, in druge take razmere ovirajo, da petje ne napreduje.

Največji vzrok po mnogih krajih pa je ta, da župljani sami zatirajo vsak napredek v tem oziru, ker imajo lepe liturgične pesmi novotarijam, ter jim stare, skoraj nerodne popevke bolj ugajajo. Zato se marsikateremu orglavcu pri »berni« ne godi posebno dobro. Zato večina posluša župljane, da potem pri

njih bolje obstoji. Toda v zadnjih petih letih je po nekaterih krajih petje jelo napredovati, in sicer v takih krajih, kjer ni bilo prej nikakoršnega sluha o cecilijanskem petju, kjer je bilo ljudstvo vajeno takih popevk, da bi po njih taktu najlože plesal, sedaj pa je petje lepo cecilijansko.

Ali bi se ne dalo pomagati tudi na drugih krajih? — Seveda, ako roke križem držimo, tedaj ne bomo napredovali, treba je torej na delo. Res je, da so pri tem, (kar skusim sam) od mnogih strani hude zapreke, toda treba je po malem začeti, ne vse na enkrat, ker tako nikakor ne gre, pa tudi preveč s težkimi in umetnimi skladbami ne, ker pri tem pevec izgubijo veselje do učenja. Najbolj pripravne v začetku so skladbe g. Hladnika, g. o. Avg. Hribarja in drugih. Pozneje se lahko uvrstijo skladbe g. Försterja, in v par letih se petje zamenja s prejšnjim, da ljudstvo ne ve kedaj To se tiče slovenskega petja, težje je pa pri latinskih napevih. Pravila pravijo, da bi se moralo pri »petih mašah« (Missa cantata) peti latinsko, in sicer da se ne izpusti niti jeden del, pa tudi to se počasi dožene, seveda s precejšnjim trudom. Težko pa je to pri onih, kateri se pečajo s kakim rokodelstvom, ker nimajo toliko časa, uriti se v petju in orgljanju, pa tudi pri teh stvar ni nemogoča. Za one pa, ki so nevešči orgljanja z not, je svetovati, da se začno vaditi v tem, in tako vsaj nekaj dosežejo. Hudo, pač hudo je orati ledino na polju prave cerkvene glasbe, toda vse se doseže. Odstraniti nam je slabe skladbe in seči po boljših, in tako bomo v nekoliko letih pokrili onih deset let, katere smo zaostali za ljubljansko vladikovino, v kateri se petje skrbneje goji kakor na Štajarskem. V to nam pomoz Bog in sv. Cecilija, da se razširi cecilijanska ideja tudi po lepi lavantinski škofiji.

V Rajhenburgu, 16. maja 1899. I. Kosem.

Narodno gospodarstvo.

Hranilnica in posojilnica v Šmarji je izdala računski sklep za šesto upravno leto 1898. Zadruga ima neomejeno zavezo. Novih združnikov je pristopilo 100, izstopilo pa je 8 združnikov ter je stanje zadr. koncem l. 672, kateri so imeli 7969 gld. vplačanih deležev. Vlagatelj je bilo koncem leta 283 in stanje hranilnih vlog s kapitalizovanimi obrestmi vred 112.112 gld. 89 kr. Dolžnikov je bilo koncem leta 632, kateri so dolgovali skupno posojilnici znesek po 110.650 gld. Čisti dobiček je znašal 126 gld. 89 kr. in se je razdelil vsled sklepa obnega zbora naslednje: glavnim deležem pripada 5% dividende po 21 gld. 25 kr. Za dobrodelne namene se pa določi: dijaški kuhinji v Celji 20 gld., podpornemu društvu za slovenske vseučilišnike v Gradcu 20 gld., akad. tehn. društvu Triglav v Gradcu 10 gld. in podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju 10 gld. Vrh tega pa se je tudi med letom izplačalo iz tekočih dohodkov za dobrodelne namene in sicer: za premiranje govodi v Šmarji 35 gld., za šolsko veselico v Šmarji 12 gld., za Prešernov spomenik v Ljubljani 5 gld. ter se je vsled tega čisti dobiček koncem leta za toliko znižal. Ostanek čistega dobička po 1186 gld. 64 kr. se doda posebni rezervi za zgube, katera naraste s tem na 451 gld. 58 kr. Stanje splošne rezerve dne 31. decembra 1898 je bilo 1382 gld. in znašata torej koncem leta 1898 oba rezervna fonda skupaj 5899 gld. 58 kr. Stanje naloženega denarja pri drugih denarnih zavodih je bilo 6864 gld. 22 kr. Hiša, katero ima posojilnica v trgu je postavljena v bilanco za 3396 gld. 5 kr. Gotovine je bilo koncem leta 5648 gld. 39 kr. Celoletni promet je znašal 181.140 gld. 35 kr. Hranilne vloge obrestuje hranilnica in posojilnica po 5% brez odbitka rentnega davka. Posojila se dajejo le združnikom proti 6% obrestim. Uradni dan je vsak četrtek od 8 do 12 ure dopoldne. Urad-

nija je v lastni hiši v Šmarji št. 23. Iz navedenih števil je razvidno, da je posojilnica v kljub kratki dobi svojega obstanka in navzlic neugodnim premoženjskim razmeram kmečkih prebivalcev šmarskega okraja pod svojim spretnim načelstvom v popolno zadovoljstvo napredovala.

Posojilnica v Vitanji nam je poslala računski zaključek za deveto upravno leto. Iz tega posnamemo sledeče. Zavezo ima posojilnica neomejeno. V teku leta 1898 je pristopilo 96 združnikov, izstopilo pa 20 združnikov in je ostalo združnikov koncem leta 739, kateri so imeli vplačanih deležev 3757 gld. Vlagatelj je bilo koncem leta 665 z 193.285 gld. 99½ kr. vloženi vlog in kapitalizovani obrestij. Dolžnikov pa je bilo 701, ki dolžujejo skupaj 178.789 gld. 23 kr. Čistega dobička je bilo 1991 gld. 63 kr., kateri se je razdelil po sklepu obnega zbora tako-le: Nagrada načelstvu, zaupnim možem in pomoč pri uradovanju 755 gld. 6% dividende deležem 22 gld. 30 kr., za dobrodelnost 695 gld. (zares lepa svota); ostanek čistega dobička po 519 gld. 33 kr. pa se pridene rezervni zakladi, katera naraste s tem na 5696 gld. 91 kr. Pri drugih zavodih je bilo naloženega denarja z obrestmi vred 11.793 gld. 29 kr. Gotovine je ostalo koncem leta 10.249 gld. 96½ kr. Iz stanja gotovine kakor iz naloženega denarja pri drugih zavodih se da sklepati, da načelstvo previdno gospodari, da zamore zahtevam vlagatelj vsak čas vstreci. Celoletni promet je znašal 182.901 gld. 62 kr. Hranilne vloge se obrestujejo po 5% brez odbitka rentnega davka. Od posojil se zahtevajo 6% obresti na osebni kredit in proti vknjižbi izjemno tudi 5½%. Uradni dan je vsak četrtek in če je ta dan praznik pa prihodnji delavnik od 9 do 1 ure dopoldne. Tudi ta posojilnica izvrstno vspeva v kljub temu, da obstoji poleg nje v Vitanji tudi še nemška posojilnica, katera ej pa ne more nikakor škodovati, kaj pa še l, jo uničiti. Ali s tem ni dovolj dokazano da zamore pri nekaj dobre volje in nekdko korajže narodnih mož obstati posojilnica v vsakem večjem kraju, kakor smo toče večkrat trdili in ne bomo nehali pnavljati. In v kljub temu spe nekateri narojaki v večkrat že imenovanih okrajih se spaje pravičnega in jih ne more vzdramiti lic združne organizacije, klic po snovan novih posojilnic, kateri se baš v poslednja času tako krepko razlega po slovenskem tajarju.

Loterijske številke.

Gradec 13. majnika 1899: 38, 47, 733, 16
Dunaj » » » 2, 11, 275, 16

Krščansko dobro del zraven pa še seča!

Iščete se v vsaki fari zanesljive osebne ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dro plačilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove cerkve pri Sv. Magdalen v Mariboru. Kdor biel razpečavati srečke, naj naznani farnemu urad. Magdalene v Mariboru svojo addresso in koliko ek želi. Več se mu bo potem pisмено naznani. Sčke so po eni kroni. Dobički so 1 par težkih volov, molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Sanje bo šele 31. avgusta t. l.; izsrečkane številke imitki se bodo hitro po izsrečkanju objavili v „Slov. p.“

Bažnata obleka iz surove svile 8'65

do 42 gld. 75 kr. za popolno obleko. Tussé Shantung-Pongees — ter črna, bela in barvčennebergova svila meter po 45 kr. do 14 goldkr. — v najnovosejših tkaninah, barvah in vzor. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzokratno. G. Hennebergove tovarne za svilo (c. indovorni zalagatelj) v Zürichu.

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanilo ljubnim in stalno naseljenim osebam se prva zastopa domače zavarovalne družbe prvi Ponudbe pod „1798“ Gradec, postete.